

**DİP üyesi öncü işçi
yoldaşımız Sevda Alyakut,
uğruna mücadele ettiği
dünya devrimi
kavgasında yaşayacak!**

En öne çıkan kadın işçinin ardından*

Sungur Savran

Sevda Alyakut öldü. Bu üç kelimenin içindeki sessiz çığlığı duymak Sevda yoldaşı tanımayanlar için zor. Sevda Alyakut 43 yaşında öldü. Arkasında kendisi ile aynı kurtuluş davasına gönül vermiş bir eş ve iki oğul bırakarak. Daha ne güzel günler görebilecekken. Çocuklarının gelişmesinden, büyümesinden, başarılarından gurur duyabilecekken. Daha ne güzel işler yapabilecekken bu dünyanın ezilenleri, sömürülenleri için.

Şayet bir grevde mücadele verirken grev kırıcıların tabancasından çıkan bir kurşunla vurularak ölseydi, bu ona çok yakışırdı. Ama 43 yaşında gencecik ve hayat dolu iken birdenbire kansere yakalandığında, sonra kanserin bütün vücuduna yayıldığı keşfedildiğinde, haftalar içinde aramızdan ayrıldığında bu, işte bu, dayanılmaz bir acı olarak üzerimize çöküyor. O, neşe ve hayat dolu genç kadına bu yakışmadı.

O, çalıştığı fabrikalarda hep mücadelenin önünde olmuştu. İster Yeşil Kundura direnişinde, ister Silver Boya'da günbegün yaşanan çelişkilerde. İşçi sınıfının sömürüye ve horlanmaya karşı isyanının gözüpek bir taşıyıcısı olmuştu. Hayatı neredeyse Türkiye işçi sınıfının sosyolojisinin özeti gibiydi. Ailesi, aydınlık ama yoksul

* Bu yazı, 28 Ekim 2016 tarihinde gercekgazetesi.net sitesinde yayınlanmıştır.

Kars'tan kopup ekmek peşinde İzmir'e yerleşmişti. Kendisi ise ekmeğini Türkiye işçi sınıfının yeni başkentlerinden Çorlu'da kazanıyordu. Fabrika işçisi olarak çalışan bu kadın ne patron baskısına boyun eğiyordu, ne de geleneksel toplumun kadınları hapsedtiği o ezik konumda kalmayı kabul ediyordu.

Sonra bir gün Devrimci İşçi Partisi ile tanıştı. Bugüne kadar verdiği mücadelelerin işçi sınıfı için kendine ait bir partiyi örme işiyle taçlanması gerektiğini hızla kavradı. İşçi sınıfının çıkarlarını savunan ve bu mücadeleyi sınıfı iktidara taşıyana, sonra da sınıfsız toplumu inşa edene kadar taşımaya kararlı partisini Çorlu'da ilmek ilmek örmeye başladı. Eski kafalıların, düzene boyun eğmeye yatkın olanların “kadın halinle böyle işlere kalkışma” diyeceği yerde o erkek işçilerin olamadığı kadar cesur davrandı. Sömürülen ve ezilen kadın, bir kez zincirlerini kırdı mı, erkeklerden çok daha cesur olur. Sevda yoldaş işte öyleydi. Haksızlık karşısında susmak bilmezdi.

Çalıştığı fabrikalarda en öne çıktığı gibi, Devrimci İşçi Partisi'nde Çorlu örgütlenmesinin önderi oldu. Hiçbir zaman “erkekler yürüsün, ben de arkalarından giderim” demedi. Hep onların önünde yürüdü, hep öncü oldu. Çalıştı, didindi, tırnağıyla kuyu kazdı, Çorlu'da gerçek bir parti örgütü yarattı, elbette Çorlu'nun diğer militanlarıyla birlikte. Bu çabasının ürünü olan DİP Çorlu bürosu 22 Mayıs'ta açılalı daha altı ay olmamıştı. O büroya gösterdiği özen, verdiği emek, bu konuda duyduğu heyecan Sevda yoldaşın işçi sınıfının evi olması istenen bu mekânın nasıl da üzerine titrediğini gösteriyordu. Büronun açılış toplantısında ikimiz konuşmacılar olarak yan yana oturduk. İşçiler, eski kuşak sosyalistler ve en önemlisi ateş gibi gençlerle dolu bir salonda, açılış konuşmasını o yaptı. Çok heyecanlıydı ama ne de güzel konuştu!

Son iki yıldır partim beni 1 Mayıs kutlamaları için Çorlu'da görevlendirdi. Sevda yoldaşımızla birlikte yürüdük. Çorlu benim için içinde en rahat ettiğim ortam olan işçi sınıfı ve emekçi kozasının yeni bir alanıydı. Yürüyüşümüz bittiğinde, topluluk dağıldığında, Sevda, biz dışarıdan gelenleri evine götürür, bizi ağırlar, karnımızı doyurur, kendi yüzü gülerken bizi de neşelendirir, içimizi sevinç doldururdu.

DİP'in Çorlu çalışması insanlığın geleceği için umut yaratan bir çalışma oldu benim gözümde. Armağan yoldaşımız başka bir kadın yoldaşımızla birlikte Çorlu'ya sık sık gidip geliyordu. Hem o hem Sevda olunca, Çorlu, kadınların önü çektiği, erkekleri peşinden taşıdığı örnek bir parti örgütü haline geldi. O kadar ki, en sonunda DİP'in tarihine “Çorlu 6'lısı” diye hepsi kadın bir grup geçti: Çorlulu kadınlar bu yılın 8 Mart'ına hazırlanırken DİP bildirisinde olmadık bir “suç unsuru” görüldüğü için altı DİP'li kadın gözaltına alındı, sonra da mahkemeye çıkarıldı. Muhteşem bir savunma sonucunda DİP'li kadınlar beraat ettiler. Sevda bu altı kadın arasında yoktu. Onların gözaltına alındığı anda tesadüfen bildiri standından uzaklaşmış, DİP'in 8 Mart şiarlarının yazılı olduğu stickerları yapıştırıyordu. Geri geldiğinde arkadaşlarını gözaltına alınmış buldu. Hep hayıflandı, “ben neden gözaltına alınmadım?” diye! Ama Çorlu'da DİP'li kadınların bu muazzam başarısında 6'lının üzerine gerilen anaç kanatlarının etkisi hep hissediliyordu.

Sevda yoldaş parti işini de bir ana gibi yapıyordu. Armağan yoldaşla ilişkisi nerede örgüt işi, nerede abla-kız kardeş ilişkisi ayırması zordu. Birlikte öylesine güzeldiler, gelecekteler!

Devrimci İşçi Partisi, her geçen gün daha fazla hakiki bir işçi partisi olma yönünde ilerliyor. Sevda yoldaş bilinci en önde işçi yoldaşlarımızdandı. Tarihimizde sınıfın temsilcisi olarak silinmez bir yer almış bulunuyor.

Devrimci İşçi Partisi, feminist bir parti değildir, ama kadınların ezilmesine çok duyarlıdır, erkek egemenliğine karşı toplumda ve parti içinde mücadele bizim için çok önemlidir. Ama kadınların tam ve kalıcı biçimde kurtuluşunun erkek ile kadın arasındaki cinsiyete dayalı işbölümünün ortadan kalkmasına bağlı olduğuna, bunun kapitalizmde mümkün olmayacağına, sosyalizm için mücadelenin kadın kurtuluşu için de gerekli olduğuna inanır. Yani bugün bütün kadınlar eziliyor olsa da kadın kurtuluşu için sonuna kadar yürüyecek olanın burjuva kadınları değil işçi sınıfı kadınları olduğunu savunur. Bu yüzden de kadın mücadelesinde ana şiarı şudur: “Erkek egemenliğine ve kapitalizme karşı emekçi kadınlar en öne!”

İşte Sevda yoldaş tam da o şiarın cisimleşmiş haliydi: En öne çıkmış olan emekçi kadındı. Bundan sonra Devrimci İşçi Partisi'nin kadınları ne zaman işçi mücadelesi veya kadın mücadelesi verseler, Sevda yoldaş onların arasında, aklında, yüreğinde olacaktır!

Sevda yoldaş bizim bu yıl yaşadığımız ikinci büyük kayıp. Türkiye işçi sınıfının “Atlen Hoca”sını 18 Nisan'da aynı hastalığa kurban vermiştik. Şimdi de Sevda yoldaşımızı yitirdik. Her ikisinin anısı da erkek kadın bütün işçilerin ve komünistlerin önünde bir yıldız gibi parlayacaktır.

Sevda adam gibi yaşamadı, adam gibi ölmedi. Sevda kadın gibi yaşadı, kadın gibi öldü. Gözüpek, onurlu, sevecen, müşfik.

Erhan, Burak ve Berkay'ın, tüm ailesinin başı sağ olsun. Devrimci İşçi Partisi'nin başı sağ olsun. İşçi sınıfımızın başı sağ olsun.